

fat paa denne Sag; men hvor længe have vi en Regjering, som vil gjøre det? Jeg maa derfor tilstaae, at, uagtet Loven nu har modtaget en Forbedring ved at behandles i et Udvalg, saa kan denne lille Forbedring for mig ikke opveie det, at vi nu komme til at lægge Loven tilside og ikke kunne faae den tilsendebragt i denne Samling.

Jessen: I Anledning af de senest saaldne Øtringer skal jeg tillade mig at bemærke, at det ganske vist allerede er gjort Skridt til Salg af det Fæstegods, der tilhører de her omhandlede Stiftelser m. v., at det navnlig er mig meget vel bekjendt, at der er allerede foretaget ikke ubetydelige Arbejder til Forberedelse af Salg af Støvringgaard's Gods. — Der er formeentlig ingen tilstrækkelig Grund til at tvivle om, at alt det i foreliggende Lovudkast omhandlede Gods, eller at det Meste deraf vil blive solgt med det Første, saa at Loven maa synes overflødig, saavel fordi vedkommende Overbestyrelse har ubestridelig Myndighed til at lade Salget iværksætte uden saadan Lov, som ogsaa, fordi der just nu er gode Udsigter til, at denne Myndighed vil blive benyttet.

Da jeg saaledes har taget Ordet — hvad jeg endnu for kort siden troede mig befriet for, især i Betragtning af hvad den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Mabvig) har foreskillet — skal jeg, med Hensyn til mine Øtringer under Sagens 1ste Behandling og til den dengang i Erindring bragte Synsmaade, hvorefter der findes store Betæneligheder ved at lægge nogensomhelst Evang ind i Maaden, hvorpaa Eiendom gaaer over fra en Haand i en anden, tillade mig at bemærke, at blandt de til det under Forhandling værende Afsnit stillede Ændringsforslag gives idetmindste to, som afgive Bidrag til at fjerne de principielle Betæneligheder, der ere forbundne ogsaa med dette nu foreliggende Lovforslag, uanset den kjendelige Forskel mellem dette og de tidligere fremkomne Forslag om tvunget Salg af alt Fæstegods. Det ene af disse to Ændringsforslag er det, der er fallet til § 1, og der

gaaer ud paa, at det i privat Eie værende Kirsegods skal udgaae fra Lovens Omraade; og det andet er den af det ærede Udvalgs Majoritet indskillede Tilføining til § 2, navnlig Slutningen deraf, som flere Gange er bleven betegnet som et Correctiv. Jeg skal forestille, at den ovenberørte Synsmaade ingenlunde involverer, at Fæsterne ikke skal erholde gode og billige Betingelser, men at den urgerer Forskellen mellem Frivillighed og Evang — den samme Lovens Evang, som er berørt i Udvalgets Betænkning. Det sidstnævnte Ændringsforslag formidler nu Evangen noget lidet: giver Overbestyrelsen større Raadighed, end der med det oprindelige Lovforslag er samme tiltænkt, giver nemlig samme en Raadighed til idetmindste at slaae af paa den taxerede Kjøbesum.

J. Christensen: Ja jeg troer dog rigtignok, at den sidste ærede Taler er den eneste her i Thinget, der saaledes misfjender Principet. Jeg har slet ikke hørt, at Nogen har udtalt Andet, end at det var et godt og sundt Princip, at Staten havde Ret til at lade dette Gods gaae over til Selveiendom. Det er jo slet ikke Privatgods. Den ærede Landsthingsmand siger, at det har Charakteren af Evang, men det forekommer mig dog ikke at kunne siges. Her staaer Regjeringen som raadende over det Fæstegods, som her er Tale om ligeoverfor Fæstebøndestanden. Derfor s. Ex. de private Godseiere i Landet stode ligeoverfor Fæstebønderne, og de vedtog en Lov, saa troer jeg ikke, at det kunde siges, at der var saa stor Evang. Derfor kan jeg slet ikke erkjende, at denne Evang er saa stor, som den sidste ærede Taler talte om.

Ordføreren: Da vi her kun handle om de første 7 Paragrapher, skal jeg indskrænke mig til den Bemærkning, at, naar man er enig med mig i Resultaterne, er jeg ikke meget scrupuløs i at kritisere Grundene.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved: